

at vi gaar med til det. Forholdene er hverken her i Landet eller ude i Verden saaledes, at man kan gaa til Ophævelse af de forskellige Foranstaltninger, der er truffene under Dyrtiden. Det er ganske vist meget tilfredsstillende, naar vi herhjemme kan faa noget mere Brød, saaledes at Befolkningen paa dette det aller-nødvendigste Omraade er blevet noget bedre stillet, og det er ogsaa en stor Tilfredsstillelse, naar vi nu er naaet til at fremskaffe nogle flere Smøremidler til Brødet ogsaa for de ubemidlede. Det er det gode, Lovforslaget indeholder. Men Prisen paa dette meget nødvendige Næringsmiddel, Margarinen, er jo steget ca. 100 pCt. Nu vil man maaske sige, at det er de mindre bemidlede Fortjeneste ogsaa. Ja, for en Del Mennesker, ogsaa i Arbejderklassen, er Indtægten steget op mod 100 pCt., men for en meget stor Del af den danske Befolknings Vedkommende er Indtægterne langt fra steget i Forhold til Prisstigningerne paa alle Livsfornødheder. Derfor er vi noget betænkelige ved Lovforslaget, som det her foreligger.

Vi gaar dog med til det, da det indeholder adskillige gode Bestemmelser, ved hvilke Befolkningen faar Lejlighed til at faa de nødvendige Smøremidler. Men i Forbindelse hermed vil jeg gerne gøre en Henstilling til den højtærede Minister. Vi kommer nu mere og mere ind paa en Afvikling af de forskellige Pris- og Rationeringsforhold, af Statens Tilskud til Forsyning med Næringsmidler o. s. v., og det er meget godt. Jeg mener ogsaa, at der maa tages alt muligt Hensyn til Statskassens Tarv, saa der efterhaanden igen kan skaffes den fornødne Balance og Stabilitet; men Forholdene ligger i Øjeblikket, synes jeg, ikke saadan, at man hurtig kan naa dertil. De allerfleste Mennesker her i Landet, og vel ogsaa de fleste her i denne Sal, havde vel tænkt sig, at naar Krigen var forbi, vilde Priserne lidt efter lidt gaa ned, men det har ikke været Tilfældet. Prisstigningerne er blevet værre efter Krigen end under den. Mere og mere strammes ogsaa Forholdet med Hensyn til Raaprodukterne. Det er derfor meget betænkeligt at gaa alt for rask frem, naar man ved, at Indtægtsstigningen ikke staar i Forhold til Prisstigningen paa de almindelige Livsfornødheder. Derfor vil jeg gerne henstille til Ministeren ved en eventuel Forelæggelse af nye Lovforslag ikke alene at tage Hensyn til Statskassen og heller ikke alene til Producenterne, hvad enten det nu er Industri, Handel

eller Haandværk. Der maa selvfølgelig tages et skyldigt Hensyn til disse Faktorer, men man kan ikke alene tage Hensyn til dem. Der er nemlig en tredje Side, som der adskillige Gange ikke har været taget tilstrækkeligt Hensyn til, nemlig Forbrugerne. Ganske vist er de Lønstigninger, som det er lykkedes de faglige Organisationer at gennemføre i Industri og Haandværk og ogsaa for en Del paa Landet, for en stor Dels Vedkommende saadanne, at de til Nød kan dække Prisstigningen; men saa snart denne øges, og det sker jo i denne Tid næsten daglig, er hele Grundlaget for alle disse Overenskomster og for hele det Levesæt, som Arbejderklassen nu er kommet ind under, fuldstændig bortfaldet. Desuden er der meget store Dele af den mindre bemidlede Befolkning i By og paa Land, som slet ikke har naaet den Stigning i Indtægter, som de fagorganiserede Arbejdere har naaet, og dette synes jeg, der ved senere Afviklingsforslag maa tages meget stærkt Hensyn til.

Men jeg vil rette endnu en Henstilling til den højtærede Minister, nemlig den, at der drages Omsorg for, at der med Produktionen af Næringsmidler — ogsaa andre end dem, her er Tale om — føres en saa effektiv og skarp Kontrol som muligt. Jeg haaber, det vil ske med Margarinefabrikationen. Det har nemlig, efter hvad der er meddelt den overordentlige Kommission fra Udvalgets Side, ikke været muligt at føre Forhandlingerne saa fuldstændigt, som det havde været ønskeligt. Det er jo stillet i Udsigt, at Margarinen fra September Maaned kan blive dyrere, end den er nu, fordi Raaprodukterne maaske bliver dyrere. Derfor vil jeg, som sagt, meget bede den højtærede Minister om at sørge for, at Kontrollen bliver saa god som muligt.

For øvrigt vil jeg udtale min Glæde over, at den højtærede Minister har fastsat Maksimalpris paa Margarine. Der er maaske adskillige, der mener, at man, samtidig med at man frigiver Salget saavel af Margarine som af Smør, kan frigive Priserne. Heroverfor vil jeg henlede Opmærksomheden paa, hvad der gik for sig med Hensyn til Fiskepriserne. Jeg beklager for mit Vedkommende, at jeg har været med til at foreslaa Maksimalprisen paa Fisk ophævet. Det viste sig straks, at den Tillid, som man fra alle Sider paa-beraabte sig, der burde ydes saavel Fiskerne som Importørerne og Detailhandlerne, fuldstændig blev svigtet. Det er jo